CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-3699/25 Judecătoria Soroca, sediul Florești
4-25104922-03-4r-05092025 Judecător Alexandru Zadorojniuc

D E C I Z I E
în numele Legii

13 ianuarie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul contravenientului Prisacari Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01 august 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 497502 din 15.07.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 15 iulie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Florești, Cramarenco Maxim, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 497502, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional în privința lui Prisacari Valeriu, pe faptul că, în perioada 15.08.2024-septembrie 2024, aflându-se în satul Mărculești, r-nul Florești, având calitatea de alegător cu drept de vot deplin pentru a participa la Referendumul Republican Constituțional, de aderare a Republicii Moldova, la Uniunea Europeană din 20.10.2024, a acceptat personal prin intermediul telefonului mobil, de la PSB din Federația Rusă, mijloace bănești-ruble rusești, în scopul votării cu afirmația „Nu” la referendumul menționat.

Prin decizia agentului constatator din 15.07.2025, în privința lui Prisacari Valeriu s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37500 lei.

La data de 21.07.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Prisacari Valeriu, l-a contestat, motivând că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul-verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Menționând că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Menționând că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei. Nu este există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens,

aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01 august 2025, contestația depusă de Prisacari Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 497502 din 15 iulie 2025, întocmit de către agentul constatator, subofițer superior de sector din cadrul IP Florești, Cramarenco Maxim și decizia de sancționare în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, s-a respins ca neîntemeiată.

Exercitarea căilor de atac:

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenientul Prisacari Valeriu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, instanța de fond a emis hotărârea fără a avea la bază un material probator elocvent și concludent care ar justifica tragerea recurentei la răspundere contravențională și sancționarea cu o pedeapsă maximă prevăzută de articolul care îi este incriminat.

Recurentul consideră că, unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri a agentului constatator pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanțe ale cauzei, poziția și argumentele apărătorului.

Prin urmare, instanța de fond a menționat că eu nu am prezentat probe pentru a combate poziția agentului constatator și asta ar însemna că concluziile din procesul-verbal sunt veridice și probate. La fel, instanța a considerat că simpla negare a contravenției nu este suficientă pentru a proba nevinovăția sa.

În pofida faptului că sarcina probei vinovăției este pusă anume în sarcina agentului de constatare, instanța prin așa constatări precum „contestatarul nu a prezentat careva probe în vederea combaterii învinuirii incriminate” sau „poziția contestatarului care nu este de acord și nu-și recunoaște vina ar fi doar declarativă” denotă o violare gravă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, încalcă principiul unui proces echitabil și acces efectiv la justiție.

În aceeași ordine de idei, recurenta a invocat faptul că, instanța de fond era obligată să examineze cauza cu respectarea principiilor constituționale, contestația

urma să fie examinată echidistant, fără a da prioritate vreunei părți şi fără a pune sarcina de a proba nevinovăția pe seama contestatarului.

Consideră, că la examinarea cauzei, instanța de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional - principiul prezumției de nevinovăție.

Prin urmare, consideră că agentul constatator şi ulterior instanța de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat toate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor juridice. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenționale sau motivarea hotărârii în sensul legii.

În susținerea acestei poziții invocă faptul că în procesul-verbal contravențional este descrisă fapta care se prezumă a fi comisă de mine în termeni atât de generali, fără nici o probă care să susțină cele descrise, încât este evident abuzul comis de autorități la emiterea deciziei de sancționare.

Suplimentar recurentul a menționat că, instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, nu a luat în calcul argumentele recurentului şi nici jurisprudența CEDO în cazuri similare.

Totodată, instanța nu a argumentat şi nu a probat întrunirea elementelor constitutive ale contravenției. Nici agentul de constatare dar nici instanța nu a examinat cazul obiectiv, or o examinare formală a procesului verbal şi deciziei de sancționare fără a analiza profund toate elementele, circumstanțele pentru a constata adevărul - este inadmisibil.

Instanța nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator, nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc., nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul meu, dacă anume eu aş fi pretins şi a beneficiat, nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum.

La fel, instanța nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârşit şi a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

Coruperea electorală pasivă constituie o faptă cu un grad înalt de periculozitate socială, având implicații directe asupra integrității procesului democratic și asupra dreptului fundamental al cetățenilor de a-și exprima liber opțiunea electorală.

Spre deosebire de alte contravenții cu caracter formal, care pot fi constatate printr-o simplă verificare de circumstanțe obiective, coruperea electorală presupune elemente subiective esențiale - intenția de a accepta un beneficiu material în schimbul influențării votului - ce nu pot fi stabilite doar pe baza unui proces-verbal constatator întocmit de un agent al statului.

Conform dispozițiilor legale aplicabile, autoritățile au obligația de a efectua o verificare completă a faptelor și a probelor, inclusiv a celor electronice, înainte de a aplica o sancțiune. În contextul în care procesul-verbal de constatare nu este însoțit de probe certe, iar cercetarea nu a fost completă sau corespunzător documentată, nu poate fi susținută validitatea sancțiunii aplicate.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientului Prisacari Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01 august 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.448 alin.(1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Prisacari Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 497502 din 15.07.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere

a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientei se probează prin: 1) procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 497502 din 15.07.2025; 2) informație despre utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Prisacari Valeriu, care la data de 26.09.2024, a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 14 (paisprezece) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Prisacari Valeriu se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^{6} Cod de procedură penală ,,identificarea

abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Prisacari Valeriu în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Prisacari Valeriu nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Prisacari Valeriu a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Prisacari Valeriu se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Prisacari Valeriu. Astfel, prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldtelecom”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Prisacari Valeriu, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea

subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Prisacari Valeriu.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Prisacari Valeriu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Prisacari Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01 august 2025, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul contravenientului Prisacari Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01 august 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 497502 din 15.07.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.